

РЕШЕНИЕ

№ 538

гр. Перник, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симона Пл. Кирилова

при участието на секретаря ЕМИЛ Н. КРЪСТЕВ
като разгледа докладваното от Симона Пл. Кирилова Гражданско дело № 20221720105640 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК.

Образувано е по искова молба на УМБАЛ „А.ска“ ЕАД срещу Б. Г. А..

В исковата молба се твърди, че в периода *****. ответникът бил хоспитализиран при ищцовото дружество, по Клинична пътека № *****. Твърди се, че болничното заведение изпълнило надлежно медицинската услуга, както и задълженията си по сключения с НЗОК договор за оказване на болнична медицинска помощ, но не получило дължимото възнаграждение за извършените услуги, тъй като към момента на постъпването, както и на дехоспитализацията пациентът бил с прекъснати здравноосигурителни права, които не възстановил по времето на болничния си престой, въпреки многократните информирания от страна на персонала за необходимостта от това, респ. за стойността да заплати стойността на клиничната пътека. Поради отказа на НЗОК да реимбурсира на ищеца стойността на клиничната пътека за проведеното лечение и с оглед обстоятелството, че здравнонеосигурените лица заплащат стойността на своето лечение, на ответника била изпратена покана за доброволно плащане на цената на КП № 60, получена от него на 19.05.2020 г., но плащане не последвало, поради което ищецът се снабдил със заповед за изпълнение за главницата и лихва за забава.

При изложените твърдения се иска по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК да бъде признато за установено, че в полза на УМБАЛ „А.ска“ ЕАД съществува изискуемо вземане срещу Б. Г. А. сумата в размер на **612,00** лева – главница, представляваща дължима сума за проведено болнично лечение в Клиника по ***** на УМБАЛ „А.ска“ ЕАД в периода

*****., съобразно утвърдената от страна на НЗОК цена за КП № 60, съгласно Таблица към чл. 338, ал. 1 от НРДМД за 2020-2022 г., **ведно със законната лихва** от подаване на заявлението, както и сумата от **122,58 лева** – лихва за забава за периода от 20.06.2020 г. до 10.06.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 3515/2021 г. на РС-Перник. Претендират се разноси.

Ответната страна в отговора на исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК чрез назначения особен представител, изразява становище за допустимост на исковете, но бланкетно оспорва същите по основание и размер.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 109, ал. 1, изр. 2, вр. с чл. 52 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), както и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Фактическият състав на процесното притезание включва предоставяне на покрити от НЗОК медицинска помощ от ищеца на ответника, когато вторият е бил здравно неосигурен. Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 1, изр. 2 от Закона за здравното осигуряване лицата с **прекъснати** здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ. Следователно за да възникне в полза на здравното заведение субективното потестативно право за получаване стойността на болничната помощ, следва в обективната действителност да са се осъществили следните материалноправни предпоставки (юридически факти): 1. на пациента да е оказана медицинска помощ; 2. пациентът да е бил с прекъснати здравноосигурителни права към момента на приемането му за лечение, като не е заплатил повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ.

Не се спори, а от представените по делото писмени доказателства – медицинска документация, се установяват твърденията, изложени в исковата молба, че на 27.01.2020 г. ответникът е бил хоспитализиран при ищцовото дружество, като в периода на хоспитализацията е бил лекува по Клинична пътека № *****, като ищецът чрез свои служители надлежно е изпълнил медицинската услуга и задължения за оказване на болнична медицинска помощ, а ответникът е бил изписан на 01.02.2020 г.

От представените копия на справки от електронната страница на НАП за здравноосигурителния статус на лицето, направени служебно от лечебното заведение на датите на постъпване и изписване – *****, Протокол от НАП от 29.01.2020 г., Справка от ПИС на НЗОК се установява, че не са били внасяни здравноосигурителни вноски за предходните **пет** месеца от август до декември 2019 г. Тоест, по арг. чл. 109, ал. 1 ЗЗО, към момента на хоспитализирането си ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права. Този осигурителен статус е останал **непроменен** от датата на постъпване до датата на изписване от лечебното заведение, въпреки предприетите от ответника действия за възстановяване на здравноосигурителните права, с оглед представения Протокол от НАП от 29.01.2020 г. Съдът кредитира цитираните писмени документи, доколкото не се оспорват по съдържание от ответната страна.

За да възникне правото на ищцовото лечебно заведение да получи стойността на предоставената медицинска помощ на здравно-неосигуреното лице, следва пациентът да е уведомен за това при хоспитализирането му. Съгласно практиката на ВКС, обективирана в

Определение № 378/14.04.2016 г. по гр. д. № 903/2016 на ВКС, ГК, IV г. о., разпоредбите на чл. 109 ЗЗО не следва да се разглеждат изолирано от останалите разпоредби в закона, касаещи правата на пациентите. Съществува връзка – корелация, между правото на пациента по чл. 86, ал. 2, т. 6 от Закона за здравето да бъде информиран за всички услуги и цени в лечебното заведение и задължението му по чл. 109, ал. 1 ЗЗО за заплащане на оказаната му медицинска помощ, ако е с прекъснати здравноосигурителни права. Смисълът на уведомяването по чл. 86, ал. 2, т. 3 ЗЗ на пациента при приемането му в болницата, е лицето да е наясно, че към датата на постъпване в болничното заведение е с прекъснати здравноосигурителни права, и съответно информирането му, че ако не възстанови статуса си преди датата на дехоспитализация, следва да заплати стойността на оказаната му медицинска помощ.

В процесния случай от Протокол от НАП от 29.01.2020 г. се установява, че в деня, следващ приема в лечебното заведение, ответникът е предприел действия за възстановяване на здравноосигурителните права, което е индигия в подкрепа на твърдението, че същият е бил уведомен от лечебното заведение за прекъсването на същите, респ. **не е бил лишен от правото да възстанови здравноосигурителните си права** като плати неплатените до момента вноски, съгласно чл. 109, ал. 2 и 3 ЗЗО.

По силата на чл. 109, ал. 3 от ЗЗО здравноосигурителните права на лицата с прекъснати здравноосигурителни права се възстановяват от датата на заплащане на дължимите като сумите, платени за оказаната медицинска помощ, не се възстановяват. Съгласно чл. 40, ал. 1, б"в" от ЗЗО осигурителните вноски за здравно осигуряване се внасят в сроковете по чл. 7, ал. 1 от КСО, т. е. сумите се внасят по банкова сметка или на каса в НАП и за доказване на тези обстоятелства са допустими единствено писмени доказателства, каквито в случая не са ангажирани. Обстоятелството, че здравноосигурителните вноски **не** са били внесени към момента на болничния престой и преди дехоспитализацията, се подкрепя и представената извадка от месечната справка от ПИС за отхвърлени от НЗОК случаи за клинични пътеки поради прекъснати към датата на изписване здравноосигурителни права на пациента.

В случая **няма** доказателства дължимите осигурителни вноски да са били внесени, респ. здравноосигурителните права да са били възстановени **преди** момента на дехоспитализацията. Правно релевантен съобразно разпоредбата на чл. 109, ал. 1 ЗЗО е фактът на неизпълнение на задължението за внасяне на здравноосигурителните вноски, съответно като основание за прекъсване на здравноосигурителните права, като предпоставка, пораждаща задължението на пациента за заплащане стойността на медицинската помощ.

Съдът намира, че от така представените писмени доказателствени средства се установява, че към за периода на хоспитализация на ответната страна от ***** г. ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, като няма данни, че последните да са възстановени към датата на дехоспитализацията на пациента – 03.02.2020 г., поради което и на основание чл. 109 ЗЗО ответната страна следва да заплати в полза на лечебното заведение стойността на осъществените дейности.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗО неосигурените лица заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения. В случай **цената** на медицинската услуга по Клинична пътека № ***** е **нормативно** определена в размер на **612 лв.** в чл. 338, ал. 1 от Националния рамков договор № РД-НС-01-4 от 23.12.2019 г., който има характера на нормативен административен акт, с действие на територията на цялата страна за определен срок и е задължителен за НЗОК, РЗОК, изпълнителите на медицинска помощ, осигурените лица и осигурителите – арг. чл. 4а от ЗЗО.

Няма данни лечебното заведение да е получило дължимото в размер на 612 лв. възнаграждение за извършените услуги – от НЗОК поради отказа ѝ да реимбурсира

стойността на клиничната пътека, нито са представени доказателства сумата в следствие да е платена от ответника, включително и след отправената и получена от същия поканя, респ. последният да е доказал, че е бил с изряден здравноосигурителен статус.

При тези данни **искът за главница е основателен** и доказан по основание и размер и следва да бъде уважен в цялост.

Уважен следва да бъде и акцесорният иск за законна лихва, като в случая забавата настъпва от 20.06.2020 г. с изтичане на срока, даден с поканата за доброволно плащане, получена от ответника. Следва да бъде съобразено, че за **част** от периода на забавата – от 20.06.2020 г. до 13.07.2020 г. вкл., с оглед обявеното с Решение на НС от 13.03.2020 г. извънредно положение, законна лихва не се начислява, на осн. чл. 6 от ЗМДВИП. Следователно акцесорният иск за обезщетение за забава следва да бъде уважен за периода от **14.07.2020 г. до 10.06.2022 г.** (деня, предхождащ депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК, видно от датата на пощенското клеймо), която възлиза в размер на законната лихва за периода, увеличена с 10 пункта, т.е. **118,49 лева**. За остатъка до пълния заявен размер и период акцесорният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен на осн. чл. 6 ЗМДВИП.

По разностите:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени пропорционално разностите, сторени в исковото и в заповедното производство за платени държавна такса – 25 лв., и разноски за особен представител – 200 лв., при определено от съда юрисконсултско възнаграждение в размер 100 лв., предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и липсата на провеждане на съдопроизводствени действия в значителен обем.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от УМБАЛ „А.СКА“ ЕАД, ЕИК 831605795 срещу Б. Г. А., ЕГН ***** обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 109, ал. 1, изр. 2, вр. с чл. 52 от Закона за здравното осигуряване и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че в полза на УМБАЛ „А.СКА“ ЕАД **съществува изискуемо вземане** спрямо Б. Г. А. за сумата в размер на **612,00 лева** – главница, представляваща дължима сума за проведено болнично лечение в Клиника по ***** на УМБАЛ „А.СКА“ ЕАД в периода *****, съобразно утвърдената от страна на НЗОК цена за КП № 60, съгласно Таблица към чл. 338, ал. 1 от НРДМД за 2020-2022 г., **ведно със законната лихва** върху главницата от подаване на заявлението на **13.06.2022 г.**, както и сумата от **118,83 лева** – лихва за забава за периода от 14.07.2020 г. до 10.06.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 3515/2021 г. на РС-Перник, като **ОТХВЪРЛЯ** като **неоснователен** иска за установяване дължимостта на законна лихва за разликата над 118,83 лева до пълния заявен размер от 122,58 лева, както и за периода от 20.06.2020 г. до 10.06.2022 г.

ОСЪЖДА Б. Г. А., ЕГН ***** **да заплати** на УМБАЛ „А.СКА“ ЕАД, ЕИК 831605795 на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК сумата от **323,34 лева** – разноски пред Районен съд Перник в исковото производство и **24,87 лева** разноски в заповедното

производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____